

prima instanță: Judecătoria Bălți, sediul Central (jud: A. Roșca)

instanța de apel: Curtea de Apel Bălți (jud: S. Procopciuc, N. Chircu, E. Grumeza)

Î N C H E I E R E

07 noiembrie 2018

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție,

în componența:

Președintele completului, judecătorul
judecătorii

Iulia Sîrcu
Victor Burduh
Galina Stratulat

examinând admisibilitatea recursului declarat de către Societatea cu Răspundere Limitată „Linavan”, reprezentată de avocatul Stela Sandu,

în cauza civilă, la cererea de chemare în judecată depusă de Societatea cu Răspundere Limitată „Linavan” împotriva Biroului Vamal Nord cu privire la contestarea actului administrativ,

împotriva deciziei din 12 iunie 2018 a Curții de Apel Bălți, prin care a fost respins apelul declarat de Societatea cu Răspundere Limitată „Linavan” și a fost menținută hotărârea din 06 februarie 2018 a Judecătoriei Bălți, sediul Central

c o n s t a t ă :

La data de 17 mai 2017 SC „Linavan” SRL a depus cerere de chemare în judecată împotriva Biroului Vamal Nord cu privire la contestarea actului administrativ.

În motivarea acțiunii a indicat că la data de 23 martie 2017 de către inspectorul principal din cadrul Serviciului Vamal al RM, Ala Chiriac a fost întocmit procesul-verbal de reverificare a declarațiilor vamale nr. 15/02 pentru perioada anilor 2013 – 2016, întocmite de SC „Linavan” SRL.

A relatat că nu este de acord cu procesul-verbal în cauză pe motiv că la emiterea acestuia au fost încălcate prevederile Codului vamal și drepturile SC „Linavan” SRL.

Reclamantul a afirmat că nu este clar care dintre formele controlului ulterior a fost îndeplinit, auditul post vămire sau reverificarea declarației vamale, în cazul în care conform procesului-verbal de reverificare a declarațiilor vamale nr. 15/02 din 23 martie 2017, controlul a fost efectuat în baza prevederilor Codului Vamal nr. 1149-XIV din 20 iulie 2000 și în baza Codului fiscal nr. 1163-XIII din 24 aprilie 1997.

Mai mult a relevat că la începutul textului procesului-verbal a fost menționat faptul că în perioada 13 martie 2017 – 22 martie 2017 a fost efectuată reverificarea declarațiilor vamale procedurale care se desfășoară nemijlocit la sediul organului vamal, însă ulterior în text a fost menționate prevederile legale a articolelor ce se

referă la o altă formă a controlului ulterior și anume - auditul post vămuire, prin urmare a dedus faptul că a fost desfășurată o altă formă a controlului ulterior și anume auditul post vămuire, dar nu reverificarea declarațiilor vamale.

Reclamantul a indicat că organul vamal intenționat a creat o asemenea situație neclară, pentru a duce reclamantul în eroare, or, organul vamal înainte de a iniția acest control urma să respecte toate prevederile art. 202/1 Cod vamal, care statuează că organul vamal era obligat să identifice și să examineze imparțial toate faptele și circumstanțele ce au tangență cu trecerea mărfurilor peste frontiera vamală și plasarea acestora într-o destinație vamală, însă din conținutul procesului-verbal nu se reflectă faptul că organul vamal a verificat o asemenea informație.

Mai mult, în cazul depistării unor erori sau divergențe între informațiile din declarațiile vamale și cele din documentele verificate, organul vamal era obligat să comunice despre aceasta pătimitorului auditului vamal prin întocmirea procesului-verbal de examinare preliminară a rezultatelor auditului post vămuire (art. 202/1 alin.(8) Cod vamal, însă un asemenea document nu a fost întocmit de organul vamal și respectiv nu a fost adus la cunoștință reclamantului.

A relatat că auditul post vămuire se efectuează în baza unui ordin de control emis de către directorul general al Serviciului Vamal/șeful Biroului vamal (art. 202/1 alin.(1) Cod vamal, un asemenea ordin, de asemenea, nu a fost emis de către organul vamal. Efectuarea auditului post vămuire se aduce la cunoștință persoanei auditate cu cel puțin 3 zile lucrătoare înainte de data inițierii controlului. Perioada de desfășurare a auditului post vămuire nu trebuie să depășească 2 luni de la data inițierii auditului post vămuire (art. 202/1 alin. (13) Cod vamal), despre inițiere, controlului reclamantul nu a fost informat.

Astfel, reclamantul a susținut că toate cele invocate supra au fost încălcate de organul vamal la efectuarea controlului fapt care duce la anularea procesului-verbal.

În conformitate cu art. 181/1 alin. (1) Cod vamal, controlul ulterior se bazează pe administrarea riscurilor, este efectuat imperativ în scopuri vamale în vederea asigurării aplicării corecte a legislației și confirmării sau infirmării conformării declarantului la aceasta, iar din aliniatul trei pag.1 a procesului-verbal se reflectă faptul că inspectorul Serviciului Vamal doar s-a limitat la simpla afirmație de a face referire la faptul că declarațiile vamale și documentele anexate la acestea au fost supuse reverificării prin prisma indicatorilor de risc, fără a indica concret care risc a fost depistat și cum după trecerea a patru ani de zile el a fost depistat, or această poziție a inspectorului vamal urma a fi motivată în caz contrar această poziție în consecință este una nemotivată și neîntemeiată.

Așadar, reclamantul a considerat că inspectorul vamal urma să indice care risc a fost depistat, determinat sau potențial, însă în procesul-verbal nu a fost indicat în baza cărei informații concrete a fost constatat faptul că există vreun oarecare risc.

A reiterat că inspectorul vamal nu a avut posibilitatea de a constata că există risc, dacă nici măcar nu a analizat documentația, informația disponibilă în sistemul securizat și nici legea. Or, riscul potențial - este riscul care nu s-a manifestat, dar exista premise pentru apariția lui.

Mai mult, a relatat că aprecierea riscului presupune următoarea consecutivitate ce în speță nu a fost respectată: identificarea riscului; aprecierea posibilității survenirii a unor fenomene nedorite și schimbarea condițiilor de activitate; determinarea structurii eventualelor daune; formarea legițărilor de

distribuire a daunelor; aprecierea nivelului riscului, condiții care în cazul dat nici pe departe nu au fost respectate, fiind clar faptul că inspectorul vamal la întocmirea procesului-verbal nu a urmat acești pași, fapt care duce la ilegalitatea acestuia.

Așadar, scopul analizei riscului constă în permiterea autorității vamale de a se concentra asupra controlului domeniilor care prezintă un risc mult, cu asigurarea totală a unui grad adecvat de libertate pentru majoritatea fluxurilor comerciale la trecerea frontierelor, însă inspectorul vamal nu prea s-a grăbit să determine riscul înalt al vămii mărfii.

A relevat că pentru o realizare eficientă a sistemului de administrare a riscurilor s-au stabilit următoarele etape care în speță iarăși nu au fost respectate de organul vamal: colectarea de date și informații; depistarea și analiza riscurilor; evaluarea riscurilor; determinarea și luarea măsurilor necesare; monitorizarea și verificarea.

Astfel, reclamantul a reiterat că potrivit prevederilor legale procedura reverificării declarației vamale se efectuează la oficiul organului vamal, dar totodată inspectorul vamal face referire la prevederile art. 216 alin. (1) Cod fiscal, care prevede faptul că controlul se desfășoară la sediul contribuabilului. Prin urmare, inspectorul vamal deținând două poziții diametral opuse, duce în eroare contribuabilul dar și instanța de judecată, deoarece la întocmirea procesului-verbal au fost încălcate prevederile legale incluse în art. 216 alin. (1) Cod fiscal, și anume controlul a fost efectuat la sediul organului vamal or, aceasta potrivit art. 216 alin. (1) Cod fiscal constituie o excepție.

Legea menționează expres faptul că în cazul în care contribuabilul sau o altă persoană supusă controlului nu dispune de sediu sau de oficiu, controlul fiscal se efectuează la oficiul organului care exercită controlul fiscal, pe când SC „Linavan” SRL dispune de sediu, astfel potrivit legii, a considerat că controlul urma să se desfășoare la sediul SC „Linavan” SRL.

Reclamantul a afirmat că au fost supuse controlului doar un șir de declarații vamale, adică fără alte documente care constituie anexele acestora și din care ar rezulta careva informații noi și suplimentare pentru a-i permite organului vamal de a identifica temei de recalculare a valorii mărfii, ceea ce iarăși este o gravă încălcare a legii.

A reliefat că Inspectorul vamal a calculat TVA în mărime de 35 261,29 de lei, însă acest calcul a fost efectuat după o formulă necunoscută și cel mai straniu este că nu se cunoaște de unde a apărut, or, de facto majorarea valorii în vamă a mărfii nu a fost făcută în conformitate cu prevederile legii. SC „Linavan” SRL, în urma calculelor și procesului-verbal întocmit a fost pus în întârziere potrivit art. 228 Cod fiscal.

Conform „Notei” procesului-verbal din 23 martie 2017, SC „Linavan” SRL urma să achite obligația vamală în termen de 10 zile din momentul recepționării deciziei de regularizare (care de fapt nu există), așadar SC „Linavan” SRL putea fi pusă în întârziere după expirarea celor 10 zile care au fost puse la dispoziția plătitorului și nicidecum nu putea fi pus în întârziere din data emiterii declarației vamale.

A susținut că inspectorul vamal prematur a calculat penalitatea în mărime de 7 937,67 de lei.

La data de 12 aprilie 2017 prin intermediul oficiului poștal în adresa reclamantului au parvenit deciziile de regularizare nr. 85 și 86 din 10 aprilie 2017.

La data de 21 aprilie 2017 reclamantul a înaintat față de organul vamal cerere prealabilă prin care a solicitat anularea deciziilor emise, însă nici până la moment nu a primit vreun răspuns. Inspectorul vamal s-a limitat doar la a menționa prevederile art.127/11 Cod vamal, fără a menționa care din cazurile prevăzute de acest articol e aplicabil cazului SC „Linavan” SRL.

În consecință, reclamantul a considerat că organul vamal nu a dovedit existența motivelor invocate în actele emise, argumentele fiind declarative, fapt ce contravine normelor legislative, iar procesul-verbal nr. 15/02 din 23 martie 2017 și deciziile de regularizare nr. 85 și nr. 86 din 10 aprilie 2017 întocmite de către Biroul Vamal Nord în privința SC „Linavan” SRL, sunt ilegale și pasibile de a fi declarate nule.

A solicitat declararea nulității procesului-verbal de reverificare a declarațiilor vamale nr. 15/02 din 23 martie 2017 întocmit de inspectorul principal în cadrul Biroului Vamal Nord, Ala Chiriac în privința SC „Linavan” SRL, declararea nulității deciziilor de regularizare nr. 85 și nr. 86 din 10 aprilie 2017 întocmite de inspectorul principal în cadrul Biroului Vamal Nord, Ala Chiriac în privința SC „Linavan” SRL, încasarea cheltuielilor de judecată în mărime de 3 000 de lei.

Prin hotărârea din 06 februarie 2018 a Judecătorei Bălți, sediul Central acțiunea înaintată de SC „Linavan” SRL împotriva Biroului Vamal Nord a fost respinsă ca nefondată.

La data de 13 februarie 2018, SC „Linavan” SRL a depus cerere de apel împotriva hotărârii primei instanțe, prin care a solicitat admiterea cererii de apel, casarea integrală a hotărârii cu emiterea unei noi hotărâri de admitere integrală a acțiunii SC „Linavan” SRL.

Prin decizia din 12 iunie 2018 a Curții de Apel Bălți a fost respins apelul declarat de SC „Linovan” SRL și a fost menținută hotărârea din 06 februarie 2018 a Judecătorei Bălți, sediul Central.

La data de 13 august 2018, SC „Linovan” SRL, reprezentată de avocatul Stela Sandu a depus cerere de recurs împotriva deciziei din 13 august 2018 a Curții de Apel Bălți și hotărârii din 06 februarie 2018 a Judecătorei Bălți, sediul Central, și a solicitat casarea acestora.

În motivarea recursului a indicat că consideră neîntemeiată și ilegală decizia instanței de apel și hotărârea primei instanțe, deoarece instanțele de judecată au examinat superficial cauza, fără a reține spre examinare argumentele și probele prezentate în susținerea acțiunii, precum și au aplicat și interpretat eronat normele de drept material, aplicabile speței.

A reiterat în susținerea recursului motive de fapt și de drept similare celor invocate pe parcursul examinării cauzei în instanțele inferioare.

În conformitate cu art. 434 alin. (1) Codul de procedură civilă recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale.

Curtea de Apel Bălți a pronunțat decizia contestată la 12 iunie 2018.

Astfel, recursul, declarat la data de 13 august 2018, este în termen.

În conformitate cu art. 439 alin. (2) Codul de procedură civilă, după parvenirea dosarului, un complet din 3 judecători decide asupra admisibilității recursului, dispune expedierea copieii de pe recurs intimatului, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței timp de o lună de la data primirii acesteia. În cazul neprezentării referinței în termenul stabilit, admisibilitatea recursului se decide în lipsa acesteia.

În conformitate cu art. 439 alin. (3) Codul de procedură civilă, judecătorul raportor verifică încadrarea în prevederile legii a temeiurilor invocate în recurs și face un raport verbal în fața completului de judecată instituit în conformitate cu alin. (2).

Audiind raportul verbal al judecătorului raportor și verificând temeiurile invocate în recurs în raport cu materialele cauzei, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul este inadmisibil din următoarele motive.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) Cod de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin.(4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Completul Colegiului menționează că argumentele expuse de SC „Linovan” SRL, reprezentată de avocatul Stela Sandu din cererea de recurs nu se încadrează în nici unul din temeiurile de declarare a recursului prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) sau (4) Codul de procedură civilă.

Conform prevederilor art. 433 lit. a) Cod de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4).

În conformitate cu art. 440 alin. (1) Codul de procedură civilă, în cazul în care se constată existența unuia din temeiurile prevăzute la art. 433, completul din 3 judecători decide în mod unanim, printr-o încheiere motivată irevocabilă, asupra inadmisibilității recursului. Încheierea se emite conform prevederilor art. 270 și nu conține nicio referire cu privire la fondul recursului.

Completul judiciar indică că procedura admisibilității constă în verificarea faptului, dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432 alin. (2) și (3) din Codul de procedură civilă, fără a se examina temeinicia lor.

În acest sens, completul reiterează prin prisma jurisprudenței CEDO că „... art. 6 § 1 al Convenției, nu impune motivarea în detaliu a unei decizii prin care o instanță de recurs, întemeindu-se pe dispoziții legale specifice, respinge recursul declarat împotriva sentinței pronunțate de o instanță inferioară, ca fiind lipsit de șanse de succes.” (cauza Rebai și alții contra Franței, Comisia Europeană a Drepturilor Omului, 25 februarie 1995, nr.26561/1995).

Astfel, din considerentele menționate și având în vedere faptul că, instanța de apel a examinat pricina sub toate aspectele, cu respectarea normelor de procedură și aplicarea corectă a legii materiale, iar în esența lor argumentele recursului au fost verificate minuțios la judecarea cauzei în ordine de apel, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de SC „Linovan” SRL, reprezentată de avocatul Stela Sandu, ca inadmisibil.

În conformitate cu art. 270, art. 433 lit. a) și art. 440 alin. (1) Cod de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e :

Se consideră inadmisibil recursul declarat de Societatea cu Răspundere Limitată „Linavan” SRL, reprezentată de avocatul Stela Sandu.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Iulia Sîrcu

judecătorii

Victor Burduh

Galina Stratulat